

Fra Rigsdagen.

—o—

Retsreformen. — Forslag til Lov om Rettens Pleje er nu vedtaget ved 3die Behandling i Folketinget og derefter forelagt Landstinget. Da tre af vore politiske Partier paa deres Programmer har sat Kvinders retslige Ligestilling, kan det for os Kvinder have sin Interesse at se, om dette Forslag nu ogsaa paa alle Punkter opfylder vore berettigede Forventninger. En hurtig Gennemlæsning af Forslaget overbeviser os straks om, at dette ingenlunde er Tilfældet; vi støder paa det ene Mandsprivilegium efter det andet. Kvinder er saaledes ganske udelukkede fra Dommerens Hverv indenfor samtlige Retter i By og paa Land, naar undtages at de kan udtages som Nævninge.

I §§ 42 og 44 staar: Kun fuldmyndige, uberygtede, vederhæftige Mænd, som har underkastet sig den fuldstændige juridiske Eksamen med første Karakter, kan beskikkes til faste Dommere ved Rigets Domstole.

§ 52 anfører de samme Betingelser for fast eller midlertidig at kunne beklæde Stillingerne som Justitssekretærer, som Pante- og Brevskriveren ved Københavns Byret og samtlige Fuldmægtige ved Højesteret, Landsretten, Københavns Sø- og Handelsret og Københavns Byret, dog kan ogsaa anden Karakter til den fuldstændige juridiske Eksamen og første Karakter ved juridisk Eksamen for ustuderede her aabne Adgang.

Af andre Stillinger indenfor Forslag til Lov om Retssager, som kun kan beklædes af Mænd, skal nævnes: Den offentlige Anklagers, Politimesterens, Hvervet som Retsvidne, Stævningsmand, Eksekutionsmand og Vurderingsmand ved Eksekutioner.

Maaske vil en og anden trøste sig med, at Ordet *Mand* i Lovforslaget i Overensstemmelse med en

mere moderne Betragtning skal tages i Betydning: Menneske. Men dette holder næppe Stik, thi om enkelte Hverv og Stillinger staar der særlig fremhævet, at de ogsaa kan beklædes af Kvinder. Saaledes staar der i Par. 69: *Til Nævning kan kaldes enhver Mand eller Kvinde, som har Valgret til Folketinget*, — og i Par. 119: *Til Sagsfører kan beskikkes enhver (Mand eller Kvinde) som opfylder en Række nærmere angivne Betingelser*, og endelig i Par. 197: *Til at foretage Syn og Skøn kan Kvinder udmeldes ligesaa vel som Mænd. Alt, hvad der i denne og andre Love er bestemt om Syns- og Skøns-mænd finder ogsaa Anvendelse paa Kvinder*.

Idet Forslaget saaledes tydelig fremhæver, til hvilke Stillinger og Hverv Kvinder har Adgang, kan der ikke være to Meninger om, at Kvinder efter Bogstaven er udelukkede, hvor kun Ordet Mand nævnes. Sammenholdt med de tre Partiers Programmer tager denne Udelukkelse sig besynderlig ud.

Paa dette sene Tidspunkt vilde D. K. sandsynligvis ikke have Held til at faa ovennævnte Betingelser ændrede til Kvinders Fordel; men efter Retsreformens endelige Vedtagelse vil der hengaa 3½ Aar, før den træder i Kraft, og i dette Tidsrum vil Ændringer kunne indføres med Hensyn til Lovens Detailbestemmelser. Dansk Kvindesamfund bør da intet Øjeblik forsømme, men straks indgive Andragende om, at der overalt i Loven anvendes saadanne Udtryk med Hensyn til Betingelserne for at beklæde Embeder og Stillinger indenfor vort Retsvæsen, at ingen kvalificeret Kvinde paa Grund af sit Køn paa Forhaand skal være udlukket.

Den nye Brynhilde:

—o—

Tyske Kvinder og Krigen.

Naar Hansi kommer marcherende hjem, vil han ikke finde sine Kvindfolk der, hvor han forlød dem. De har lært meget i hans Fraværelse. De har heller ikke til Hensigt at skjule deres Lys under en Skæppe.

Kvindeforeningernes Forbund — „Bund deutscher Frauenvereine“ — har forkyndt, at saa snart Krigen er forbi, vil de offentliggøre et Værk, der skildrer deres egen Deltagelse i den. De ønsker ikke, at Nationen skal glemme, hvad dens Kvinder har udrettet, eller at Rigsdagen skal savne en Huskeseddel om, at Kvinderne endnu ikke har faaet Stemmeret.

Før Krigen var der 9½ Million Kvinder i Arbejde i Tyskland; nu er der over 13 Millioner. Før Krigen vidste den fattige Kvinde ikke, hvad det vilde sige at give en Pfennig ud uden at gøre sin Mand Regnskab derfor; nu modtager hun en ugentlig Understøttelse af Staten, ganske vist en Almisse, men ikke desto mindre har hun kun sig selv at gøre Regnskab for den. Før Krigen havde Husmødrene i Almindelighed ingen Forestilling om, at der er noget der hedder: „fair play“ med Hensyn til den nationale Gennemsnitslevelfod; nu har de lært, takket være Brødkortene og de kødløse Dage og alle de andre Indskrænkninger i Fødemidlerne, hvad det vil sige at give Afkald paa Luxus og Ødselhed, for at andre kan faa nok. Før Krigen kendte Tusinder af Middelstandens Kvinder ikke de første Grundsætninger for Organisation og Solidaritet; nu arbejder de, befriede for Hjemmets Skranker Side om Side med andre Kvinder for fælles Maal og Hensigter, for Samfundets Vel.

Denne Krigsaarenes Lære har sat sit Præg paa et helt Slægtled af Kvinder. Naar det sidste Bøsseskud har lydt, har de intet, de ønsker at glemme; Krigen, som har sat Manden tilbage i Civilisationens Skole, har fremskyndet Kvindernes Fremskridt i samme Skole. At fremskaffe og opbevare Forraadet af Levnedsmidler, at beskytte Børnene og sørge for deres Opdragelse, at erhverve og aabne Muligheder for Erhverv, det er den Gerning, som paahviler dem i Dag som i Morgen. Det er Minder, som Kvinder vel kan være bekendte at dvæle ved. Men Minderne fra Skyttegravene — de Mænd vil være de